

Regidoria de Cultura
**AJUNTAMENT DE
LES BORGES DEL CAMP**

XIX Premi Literari Les Borges del Camp 2008

PREMI NARRACIÓ

L'Adéu Final

Raquel Galofré Bofarull

DIA 1

11:30

649852712

Hola? Sí, sóc jo. Com et van anar les entrevistes de feina? Molt pesades? Sí?! Quanta feina! I hi ha via molta gent? Oh, Déu n'hi do, si us hi devíeu passar tot el dia ! Què ?! Maria, per què no m'ho havies dit? Però si és magnífic ! Ah, així que dilluns ja comences a treballar des de dalt, eh ! Ai, nena, no saps com me n'alegro, de veritat. Anem al cinema per celebrar-ho? No, tranquil·la, em va dir que aquest vespre tenia una reunió fins tard i que després havia d'anar a sopar amb tota la directiva. Doncs no ho sé, què fan, però em sembla que aquella que surt una noia amb uns ulls verds maquíssims que és professora encara la fan. Sinó, mirem a veure quines altres pel·lícules fan. Que això no és el més important, dona! Només es tracta de sortir aquesta nit per celebrar-ho! Sí, sí, a dos quarts de nou em va bé. Fins després! D'acord. Adéu.

20:15

649852712

Maria? Hola, nena. Mira que estic aquí al cotxe...no, tranquil·la! Que tinc un adaptador pel cotxe d'aquells que se sent tota la veu com si fos la ràdio i que puc anar parlant sense haver d'agafar el mòbil. M'ho van regalar el meu germà i la meva cunyada per l'aniversari, no t'ho havia dit? Doncs, sí, mira, tinc una família moderna. Bé, és que estic aquí que hi ha un embús impressionant...no, no sé què ha passat, crec que l'estan ampliant a dos carrils i mira, tots aturats aquí des de fa una estona ja. Doncs, ja ho veus, arribaré una mica tard. Si vols pots esperar-te a la cafeteria aquella que hi ha al costat del cinema. Com es diu? "Aixec"? "Eixac"? Ai, és veritat. Doncs això, espera't a l'"Eixec" que jo no arribaré fins a tres quarts de nou, potser les nou tocases. Ah, sí? I quines pel·lícules fan? Sí? Ah, molt bé. Doncs aleshores arribaré a temps. Ens veiem ara. Adéu Mary.

DIA 2

12:15

977658247

Perdoni, amb en Joan Magral? Gràcies. Joan? Sóc la Laura. Escolta que avui no vindré a dinar a casa. No, és que dues monitores de menjador estan malaltes, ja saps que els nens agafen la grip i després la passen a tothom que se'ls apropa una mica, i clar no podem deixar a una sola monitora amb tota la canalla i ja he dit que em quedaria jo. A la nevera hi ha sopa i crec que deu quedar una mica de peix de... d'acord, d'acord. Però l'arròs no te'l mengis que és per sopar, eh! Sí, sí, ja sé que sol també saps fer-ho. A trenta nou? Però si no havia passat de trenta vuit! La teva mare? Però no veus que no pot ni amb ella mateixa! Com vols deixar-la amb la nena! D'acord, d'acord. Però ara truco la Marta a veure si aquesta tarda no té classes i es pot quedar amb ella. Tu quan surtis de treballar – a les vuit, oi?- vés directament a casa i estigues amb ella. Jo ja acompanyaré l'Edu a classes de guitarra i aprofitaré per fer la compra. Quan arribem ja soparem els tres. No, home! Té classe fins a dos quarts de set, però després hem d'anar al dentista, si t'ho vaig dir ahir al vespre que tenim hora a les set, Joan, però ja se sap que, al dentista, mitja hora de cua no te la treu ningú! D'acord, ja penjo, ja penjo, però pensa a pagar-li a la Marta el mes de gener. Sí, sí, ella ja ho sap. Fins després. Jo també.

13:05

977689742

Hola, Marta, sóc la Laura. Mira, que l'Aina està malalta de fa uns dies i fins ahir ja s'hi quedava el meu marit, amb ella, però avui ja ha hagut d'anar a treballar. Que podries venir aquesta tarda? Sí? Oh, moltes gràcies, Marta, ets un sol. No, tranquil·la, ara hi ha la seva àvia però quan et vagi bé arriba-t'hi. El Joan acaba de treballar a les vuit...sí, sí, que han sigut uns dies molt moguts i ara fan menys hores, així que fins a quarts de nou hauries de quedar-te amb ella. D'acord, moltíssimes gràcies, Marta. Sí, dona, clar que te les he de donar. Molt bé. Adéu.

17:40

649852712

Si? Hola Maria! Com dius? És que no et sento gaire bé. Ara? Ah, al vespre. Sí, sí, seré a casa. Que passa alguna cosa? Ah, i de què? Maria, de debò que

estàs bé? No ho sé, et noto una mica apagada, com decepcionada...que no és el que et pensaves el treball? Ah, bé, doncs ja parlarem al vespre. Adéu, i no et desanimis, Mary, ja saps que sempre estaré aquí per tu!

20:50

977658927

Digui? Hola, mare. Sí, sí, ja està millor la nena. No, ha tingut una mica de febre però al matí ja ha estat amb l'Àngela i a la tarda a vingut la Marta, saps aquella noia que guarda la canalla? Sí, la néta de Ca Greguis. Sí, és molt bona noia. Ja està millor, l'Aina, no et preocupis. Que sí, que ja et trucaré si necessitem alguna cosa. No, no vull que vinguis demà al matí. Perquè ja he quedat amb la Marta que vindria ella. Mare no em facis enfadar! Mare, que penjaré, eh! És que quan et poses així ets insuportable. No ho veus que si necessités que vinguessis ja t'ho diria? Doncs tranquil·la, demà ja pots anar a comprar al mercat tranquil·lament que la nena estarà ben cuidada. Sí, ja li diré. Fins divendres. Adéu, mare.

22:10

649852712

Maria? Hola! Què et va bé parlar ara? No, no, però com que no trucaves he pensat que si volies parlar després seria massa tard...sí, tens raó. Ho he fet perquè estava preocupada per tu. Però com vols que no ho estigui? Maria, com vols que no ho estigui! Si com a mínim em deixessis ajudar-te, si com a mínim em veiés útil en aquesta situació. Sí, sí que tens algú. Ja et vaig dir que la porta de casa meva, per a tu, sempre, i quan dic sempre vull dir fins a l'eternitat, estaria oberta. I els teus pares, i els teus germans, i la teva germana...ningú? Ningú et pot convèncer? Mira, no ho sé Maria, és que crec que el que estàs fent no està be... Ai, perdona, ja sé que tu no fas res i que t'has trobat en aquesta situació, però dona, intenta fer alguna cosa. Mary, no te m'esveris! A veure, si saps què passa i, sobretot, què pot passar, quin inconvenient hi ha per fer alguna cosa? Ja ho sé, que ell és així, però dona, fa molt de temps que us coneixeu bé podeu parlar com a persones. No, ho sé Maria, no n'hem parlat tant com per poder-te aconsellar de coses tant importants com el divorci... però si tu ho tens clar, ja està, Maria! Que casar-se és cosa de dos però divorciar-se pot ser perfectament idea només d'un. Ja m'ho imagino que estàs preocupada, que el que m'estàs dient és molt fort. A veure és una decisió molt important a la

teva vida, divorciar-te, així que pensa-t'ho dues vegades abans de fer-ho. I si veus que ho pots parlar amb ell, millor, que ell també hi pinta alguna cosa. Però per què es posa a cridar? No ho sé, avisa'l des del principi que si es posa a cridar no parlaràs amb ell, potser així es controla una mica més. Sí, Maria, és difícil, però tampoc es tracta de que un dia li enviïs un advocat per dir-li que vols el divorci! Maria...Maria t'he de fer aquesta pregunta i, sisplau, sigues-me sincera. Ja sé que sempre he pogut confiar en tu, i que espero que si fos al revés tu també ho faries, però deixa'm preguntar-te una cosa. Que si no ho faig em torturaré fins a saber-ho. T'ha ficat la mà a sobre? Maria, sabia que des d'un principi em diries que no. Ara digues-m'ho de veritat, t'ha tocat mai? Segur? No ho sé Maria, que jo no em vull ficar tant a la teva vida com per saber específicament per què et vols divorciar, però no volia que això estigués passant i jo no me n'assabentés! Ai, Maria, m'has tret un pes de sobre. Ja ho sé que mai t'he vist cap blau ni cap cosa estranya, però tant decidida de que volies el divorci que al final ja no sabia què pensar... De veritat, Maria, si vols parlar d'alguna cosa ja ho saps, que no fa massa que ens coneixem, potser un any, però que a poc a poc t'he anat agafant apreci i al final ja et tinc com la meva millor amiga. No riguis, ja sé que queda molt d'adolescent de pel·lícula americana, però és que és així! Un altre cop al cinema, demà a la nit? Ah... bé, si dius que et fa il·lusió i tot això anar a sopar, doncs mira, ja intentaré combinar-m'ho. No, dona, pel Joan no pateixis que per dos dies que vagi a sopar a fora no passarà res. I el viatge de Londres, Mary del meu cor, el farem? Tres dies per Londres a mirar...a mirar el Big Ben i totes aquestes coses –i persones, Mary, que Londres té molts homes- ? Segueix en peu l'oferta que em vas fer pel cap de setmana del dia u de maig? Bé, li hauré de comentar al Joan que no crec que li faci gaire gràcia que desaparegui, i menys durant un pont, i que el deixi amb la canalla sol! No, no, que l'any passat ell ja va anar a Alemanya a veure aquella final de futbol. Molt bé, doncs. Gràcies per què, si no he fet res? No, dona, no, que fer-te riure per mi és un plaer. Ai, sí que ha semblat una mica una declaració d'amor, eh! Això, l'amor d'una amistat molt gran que espero que mai s'acabi.

DIA 3

08:07

649852712

Si? Maria? Què vols? Però per què t'has inventat tot el tema del divorci? Per poder parlar amb mi? Maria, de veritat em pensava que eres d'una altra manera. És que pot ser no podíem parlar d'alguna altra cosa, sense que fos mentida? Per distreure'm? Distreure'm de què, Maria? Maria? Adéu? Maria, per què em dius adéu? Maria? Ai, nena, cada dia t'entenc menys. Maria? I ara m'ha penjat! Ai, sempre em farà de despertador els divendres a les vuit i cinc?

DIA 4

10:10

649852712

(Silenci)

DIA 5

17:38

649852712

(Silenci)

DIA 6

12:47

977548324

Digui? Sí, sí, sóc una amiga seva, bé, com si fóssim germanes. A l'hospital? Que ha tingut un accident? Que es podia preveure? Però escolti'm, qui és vostè? Digui'm què li passa a la Maria? El doctor Mas? I què li passa a la Maria, per favor, digui-m'ho! En coma? Sí, sí, ara vinc. A l'hospital... però a quina planta? On he d'anar? Senyor pot fer el favor d'espavilar-se! Sí, sí a la tercera planta porta número 315. És una habitació, això? Allà hi ha la Maria? Ah, que és el seu despatx. I de què és vostè? Ah, del servei d'oncologia....